

[Finansministeren]

Ét blandt flere – og det er kun ét blandt flere – usikkerhedsmomenter i den internationale udvikling er bestræbelserne på at få tilrettelagt justeringer af den økonomiske politik i en lang række lande, sådan at alle lande trækker på samme hammel. Disse bestræbelser foregår som bekendt både i Det europæiske Fællesskab og på bredere international basis. Ikke mindst Det økonomiske Råd og det verdensøkonomiske topmøde i juli skulle kunne bringe os vigtige skridt på vejen imod en bedre økonomi i alle lande. Det vil bl. a. derfor ganske enkelt ikke være hensigtsmæssigt på indeværende tidspunkt at fremlægge forslag om økonomiske foranstaltninger i 1979.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på en anden ting. I midten af august fremsætter jeg finanslovsforslaget for 1979. Det indeholder selvsagt regeringens udgiftspolitiske overvejelser og skøn over udviklingen i skatter, afgifter og andre indtægter. Jeg gør opmærksom på, at denne fremsættelse af finanslovsforslaget mere end tre måneder tidligere end hidtil fra og med i år betyder, at der på et væsentligt tidligere tidspunkt bliver et solidt grundlag for økonomisk-politiske drøftelser.

Jeg har allerede i forbindelse med redegørelsesdebatten om de offentlige investeringer givet tilsagn om, at regeringen efter fremsættelsen af finanslovsforslaget for 1979 vil indkalde til drøftelse af forslaget og de vigtigste offentlige investeringer, og i disse drøftelser kan selvfølgelig også andre økonomiske emner inddrages, efterhånden som der bliver behov for det.

Jeg skal slutte med at anbefale tinget at stemme for forslaget til lov om tillægsbevilling.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Der har under den debat, der har fundet sted, også været rejst nogle spørgsmål om udenrigspolitik, særlig med henblik på det NATO-topmøde, der har fundet sted i Washington, og FN's nedrustningskonference. Da jeg har deltaget i begge disse møder, skal jeg gøre nogle bemærkninger om det.

Jeg vil allerførst sige, at nedrustningskonferencen jo løber videre, den er ikke afsluttet, og det er derfor givet for tidligt at drage nogle konklusioner med hensyn til, hvad der kommer ud af den.

Det, der er givet udtryk for fra min side under konferencen, er naturligvis, at Danmark på alle mulige måder vil søge at medvirke til, at man standser det våbenkapløb, som finder sted inden for og uden for de forskellige alliancer, der nu engang kendes. Det, det drejer sig om, er at nå frem til aftaler om en kontrol med rustningerne og aftaler om en gradvis nedtrapning baseret på en balance, således at de enkelte områder, herunder også Danmark, ikke mister den tryghed, der kan ligge i et forsvar af rimeligt omfang og i alliance med andre.

Jeg mener ikke, der er nogen modsætning i, at man, om jeg så må sige, den ene dag er til nedrustningskonference og den næste dag er til et møde i NATO, heller ikke selv om man dér måtte finde det nødvendigt at justere omfanget af forsvarsstyrkerne og på lang sigt også at øge samarbejdet.

Hr. Erhard Jakobsen har under debatten gjort nogle bemærkninger om forsvarsbudgettet, og jeg har forstået hr. Erhard Jakobsens bemærkninger som en opfordring til regeringen til allerede nu at tage initiativet til en forøgelse af forsvarsbudgettet.

Hr. Erhard Jakobsen har herved henvist til det såkaldte langtidsforsvarsprogram, som ganske rigtigt har været drøftet, og som der også er taget stilling til på NATO-topmødet i Washington.

Jeg vil gerne sige til hr. Erhard Jakobsen – og det vil jeg sige meget tydeligt –: regeringen finder ikke anledning til at tage et sådant initiativ, vi er midt i en forsvarsforligsperiode, og vi ville altså bryde ind i denne periode i det eksisterende forlig, og det mener jeg ikke der er nogen rimelig grund til.

Vore forsvarsforlig er en meget værdifuld udvikling i dansk forsvarspolitik. De har netop tjent til at hæve forsvaret over den daglige politiske strid, og i hvert fald har man ligesom i nogen grad fredet forsvarspolitikken i den periode, forliget varer. Så allerede af den grund er der meget store betænkeligheder ved at gribe ind i det eksisterende forsvarsforlig.

Det er i øvrigt som bekendt regeringens hensigt, at der næste år skal indledes forhandlinger om et nyt forsvarsforlig til at afløse det gældende. Det ligger i sagens natur, at man må i gang med det til den tid.

NATOs langtidsforsvarsprogram var netop et af emnerne under NATO-mødet i denne